

TUNNISTUSJÄLKI

Tunnistusjäljen tavoitteena on , että koira pystyy tunnistamaan ihmisen ominaishajun, joka on jokaisella ihmisellä yhtä yksilöllinen kuin esim. dna tai sormenjälki. Sitä ei voi peittää hajuaisteilla, eikä se myöskään häviä esim. polttamalla. Ihmisen ominaishaju perustuu ensisjaisesti ihon libideihin, jotka ovat suurelta osin talirauhasten tuottaman talin hajoamistuotetta. Ihon rasvahapoista noin 37 % on biologisesti arvokasta. Ihmisen ominaishajulla on geneettinen perusta, se ei muutu eikä se ole bakteeri. Tunnistusjälkikoira työskentelee geneettisen hajujäljen perusteella. Koiran opittua tekemään hajuerottelua eri ominaishajujen välillä se kykenee jäljestämään tietyn ihmisen ominaishajua säästä, vuodeajasta tai alustasta riippumatta.

Yksi tunnistusjäljen eduista on, että jälkeä voidaan ajaa myös talvisin. Lumella ihmisen ominaishaju pysyy paremmin itse jäljen päällä, ja koiran on helppo ajaa jälkeä. Myös monet muut jäljet, jotka tulevat jäljen päälle eivät haittaa koiran jäljestystä.

Tämä laji sopii hyvin monelle erirotuiselle koiralle pelastuskoiratoimintaan, virikkeeksi tai harrastukseksi .

Teksti: Johanna Pyhtilä ja Anne Ikonen

Lähde: Ilkka Hormila